

РЕШЕНИЕ

№ 4333

гр. София, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3173** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Н. Х. И., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. К., срещу Решение № 161 от 10.01.2023г. на Софийския районен съд, НО, 107 състав, постановено по НАХД №16765/2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-018596 от 09.09.2021 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ (ОПП)-СДВР.

Решението се обжалва като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроцесуалните правила и необоснованост. Излагат се доводи, че неправилно съдът е възприел, че издаденото НП е законосъобразно и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Конкретно се сочи, че НП не съдържа изчерпателно фактическо описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е извършено, и не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая. Твърди се, че санкционираното лице било с предпазен колан и е свалило същия в момента на спирането с цел да извади портфейла си с документи. Поддържа и че не е ясно коя от цитираните в чл.137а от ЗДвП хипотези на категории МПС е относима към конкретния случай.

В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, не взема становище по жалбата и не изпраща представител в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

С процесното НП, на Н. Х. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 ЗДвП за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП – за това, че на 25.08.2021 г. около 01.45 часа управлявал в [населено място] по бул. „Н. П. с посока на движение от [улица]към [улица]собствения си л.а. “С.” с ДК [рег.номер на МПС] без поставен обезопасителен колан.

Районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат необходимите реквизити, налице е съответствие между словесното описание на нарушението и посочените като нарушени разпоредба, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство и извършването на нарушенията е безспорно установено и правилно квалифицирано.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Вярно и точно районният съд е установил фактичката обстановка, въз основа на нея е формирал обосновани и правилни изводи, които изцяло се споделят от настоящият касационен състав.

Неоснователни са твърденията в жалбата, според които районният съд неправилно е приел, че НП е издадено без съществени процесуални нарушения. Противно на твърденията на касатора, настоящата инстанция счита, както е посочил и районният съд, че направеното в АУАН и в НП описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено, е напълно достатъчно и ясно с оглед естеството на нарушението – неизползване на обезопасителен колан при шофиране на МПС. Конкретни доводи в подкрепа на твърдението си за непълнота при описанието на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено, касаторът не излага.

На следващо място, относно възражението, че не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение на случая, настоящият състав намира същите за несъстоятелни. Тезата на жалбоподателя, че е свалил колана си след спиране на превозното средство с цел да извади документите си за проверка не се подкрепя от никакви доказателства. Видно от протокола от проведеното пред въззивната инстанция съдебно заседание, касационният жалбоподател не е направил доказателствени искания, които да не са били уважени, и при липсата на доказателства в подкрепа на изложената теза, правилно СРС е приел за установена и доказана описаната в акта фактическа обстановка, предвид презумптивната доказателствена сила на АУАН съгласно чл. 189, ал.2 от ЗДвП.

Що се отнася до възражението, че не била посочена категорията на управляваното превозно средство, това по принцип е вярно, но то не влияе по никакъв начин върху преценката и изводите за съставомерност на деянието.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на основание за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в от ЗАНН,
Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 10.01.2023г. на Софийския районен съд, НО, 107
състав, постановено по НАХД № 16765/2021г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: